

## Előfizetési árak:

**Helyben**  
és  
**Postán küldve:**  
Egy évre 10 frt.  
Félévre 5 frt.  
3 óra 2 ft 50 kr.

**Egyes szám**  
10 kr.

# DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Előfizetési pénz minden küldemény Főpiacz Vecseyház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben: **Telegdi K. Lajos** és **Csáthy Károly** könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

**Hirdetési díj:**  
Öt hasábos petit sorért 5 kr.  
Nyitásterem megjelenő közlemény 3 hasábos 15 kr.  
Nagyobb terjedelmű, mint szinte több ízbeni hirdetések máttól fogva, alku szerint a **legolcsóbb** árért.

**Bélyegdíj:**  
minden bejegyzésért külön 30 kr.

## Az ellenzék küzdelmeinek sikere.

C) Vége felé jár az év, s az országgyűlés is megszünteti ez évi munkálkodását.

Pihenésre van szükség.

Nyugalomra van szükségök a küzdőknek.

S ha a szünidő becsét a pártok állásából indulva mérlegetjük, a baloldalnak van nagyobb szüksége a pihenésre, mert küzdelmei nagyobbak, nehezebbek, de nemesebbek is voltak.

A kormánypárt, bizva a szavazatok számában, nem látta magát szorítva cselekvő küzdelemre, a nemleges magaviselet, a szavazás könnyű fegyvere biztosította neki a diadalt a jelen időre.

Az ellenzék a jövőért küzdött, melyet a jelen percztől egy hajszál, vagy egy hosszú időszak választhat el, de mindenesetre eljövend, — a jövő jobblétért.

S nehéz volt e kitaró küzdelem; mert hónapokon, éveken át majd mindig leszavaztatni, elcsüggesztheti a kishitűeket; hanem, ha a küzdő, az úgy szentségének érzetétől áthatva, — az öntudatos cselekvés teréről, kitűzött irányra elveitől el nem térve, sőt legyőztetéséből új-új erőt merítve, tántoríthatatlan bátorsággal, lelkesedéssel utítja meg küzdelmeit, — az ily küzdő fáradozásainak sikerét már magában a küzdelem edző munkájában megtalálja; és folytonos, lankadatlan kitartása — a mellett, hogy a védett elveket mindinkább felvilágosítja, eltagadhatóbbakká teszi — a küzdőknek és irányelveiknek hitelét is szilárdítja.

Küzdeni lelkesen, remény nélkül nem lehet; és küzdeni reménnyel, mintegy betekinteni a jövőbe, melynek el kell jöni, már fél győzelem, mely az ellenfélre irányított támadások közben annak roskadozását látatja a küzdővel, s ezzel egyenlő arányban érzi növekedni erejét, lelkesedését.

Ha könnyen látható kül nyeresemények nem követik is a becsületes küzdelmet, belterjes hatása eltagadhatatlan.

A küzdelem tisztázza az eszméket, felvilágosítja a tárgyakat, felhívja az ellenfelet indokai bővebb kifejtésére, s az igazságot diadalra segíti, jobb, vagy balfelől lakozzék bár az; — mert a közvélemény a gyengébbet is diadalra segíti, ha e mellett van az igazság. . . .

Ily nemes küzdelem volt az országgyűlési ellenzéknek ezen idején alatt is.

A legfontosabb kérdések megvitatása, s közvélemény alakulása egyedül a baloldalnak köszönhető, mely vitára szólítja a jobb oldalt, erős harezra hívta, holott a jobb oldal csak szavazni akart.

Mennyit nyert e nemes küzdelemmel a nemzet, melynek tagjai a viták útján kifejtett nézeteket megfontolhatták, egybevetették, s így a gondolkodó és ítélő tehetségek mindannyiszor működésbe jöttek, az egyéni és politikai elemek fejlődése, önállóságra vergődése erősített, hogy mennyit nyert ebben a nemzet, azt a jövő mutatja meg, mi a kifejtett közvélemény emlein édeleg, hogy megerősödvé előtörjön fényes diadal-szekerén.

Legközelebb, a költségvetés tárgyalását megelőző viták végződése már sükert is mutatott a küzdők számára.

Azáltal, hogy a pénzügyminister azon terve nem sikerült, miszerint a nagy szorgalommal egy-

bekötött vizsgálódást s összevetést igénylő, bonyolított 1870-ki költségvetés feletti határozat még e napokban meghozzassék, midőn a költségvetésre vonatkozó iratok, kimutatások alig voltak kiosztva is a képviselők közt: az alkotmányosság életerőn igen nagy hasznu vívmány jutott az ellenzék által a nemzetnek.

Mig az elhamarkodandott helybehagyása a költségvetésnek tanúság nélküli közönyös cselekvénye lett volna az országgyűlési többségnek, a jól megvizsgált költségvetés feletti alapos viták megismertetik a nemzettel az ország ügyeit, pénzügyi állását, a viszony érdekét, mely a közös ügyből folyólag vagyoni tekintetben összeköt a Lajthán tulli országokkal, és a sáfarkodást, mit a kormány teljesített a nemzet vagyona felett.

Az első költségvetésnek, mely ezen időszakban felmerült, duggatott, csak szavazással eldöntése homályban hagyta volna az ország erejét, anyagi értékét, mely szellemi haladásával vállhatlan kapcsolatban áll.

Mig ellenben a nyilvános harez a kormány s kormánypárt és a baloldal közt előtérbe hozza a védő, mentő és támadó indokokat; melyeket aztán a nemzet megfontolva, átértve, sorában a felvilágosodás, a szemlélődés útján kifejeik a valódi közvélemény, mely a nemzet képviseletét előbb-utóbb saját elvei nyomán segíti diadalra.

Áldások az ellenzék küzdelmei tehát, már csak azért is, mert az eszméket tisztázza, a felvilágosodást elősegíti, a nemzet tagjai önállóságát, függetlenségét — a különböző vélemények feletti ítélet megalakulása útján, előmozdítja.

Előmozdítja, hogy az alkotmányos jogérzet erősödjék, ami jólére s szabadságra törekvő nemzetnél egyik legnagyobb kincs, mert az egyéniség, kifejltsége, önállósága erősebb fegyver a hatalom minden eszköznél, ami csak nyers erőt képvisel. . . .

Az ellenzék küzdelmeinek sikere a jövő méhében rejlik, — melyet csak perczek választanak el a mai naptól!

## Ujdonságok.

**\* \* A Csernátorny sajtópere.** Ma dél e tárgyalatott azon sajtóper, melyet Csernátorny Lajos indított, Sipos Árpád a „Nagyvárad Lapok“ szerkesztője ellen a lapjában (y) jegy alatt megjelent „Csernátorny nr kiváltságai“ című és \* jeggyel ellátott ujdonságért, melynek szerzőjét megnevezni nem akarta. A nagy közönség feszült figyelemmel várta a per kezdetét, a bírósági elzart helyre először is a perlekedő felek jöttek be, Csernátorny eljennel fogadták. Csernátorny Beke Mihály, Sipos Gyalokay Lajos védé. A bírósági joggyűző olvasta a vádlevelet, melyben Cs—t egy becsületlennek nyilatkoztatja ki cikkkiró, sőt Cs—tól lovagias elégtételt kérni annyi, mint magát beszennyezni valakinek, írja még Cs—ról a „N.-L.“ (y) a, hogy ő épen úgy, mint a közönséges gonosztevő, kitaszítva érezvén magát a jóra való emberek közül, bosszút forral a társadalom ellen, és még \* jeggyel ujdonságában ez áll: ha irodalmi rablókról van szó, kit becsülettrablásról vádolni lehet, akkor ő ezeknek privilegiált. „Rauber-Hauptmannja, Balla Gergely el Eragalma, e példátlan megbecsületlenítés ellen indított pert Cs., a „N.-L.“ szerkesztője ellen az 1848. évi XVIII. t. cz. 12 §. alapján, mely t. cz. a magán személynél elkövetett ily durva becsületsértésért 6 havi fogságot s 300 ft pénzbírság büntetést szab a sértőre, s ez értelemben kívánt Cs. törvényes elégtételt.

Cs. mellett Beke M. emelt szót, kimutatván az író sértő szándékát, s Cs. kívánatának törvényes jogosultságát, és kéri a törvény nevében vádlott el marasztalta-

tatását. Majd Gyalokay L. veszi át a szót, hosszasan fejtegeti az esküdszék fontosságát; majd Angliára utal, ott értené, hogy oly modorral járjunk el saját hazánkban ellenében, mint Cs., de nálunk hol kevesen vagyunk és az ellentől félhetünk: úgy tartja, hogy kötelessége minden polgárnak figyelmeztetni Cs—t. csipős tollára, mely elleneinknek adhatna fegyvert kezébe. — Főérve Gy—nek, hogy mindenütt tagadja a cikk író sérteni akarási szándékát, s azt mint polgári jóakarattól származottat tünteti fel, különben is azokat már mások is elmondották.

Felveszi aztán okmányait, melyek a cikk megírására alapul szolgáltak. Sokat bókol Cs.-nek, de utóbb — szerinte — Cs. a szenvedély szolgálataira vállalkozott, a népet nem vezette, de követte. Ekkor néztek multja után Cs.-nek, kitől jó a hang, melyen Kossuth, Széchenyi, Deák nem mert szólani. Így derültek ki az elmondottak, miképek nyilvánosságra hozatalával csak a nemzet méltóságát kívánta megőrizni cikkkiró, mivel alkalmat adott Cs.-nek a czífoásra oly tények ellen, melyek egy köztiszteltben álló férfin ellen emeltettek. Gy. előveszi az 1849-iki „Márczius 15-iki“ című lap 13. számát, hol Cs. bevallja egy 10 ftos bankjegy készítését.

Erre Cs. szót kérne, az elnök Sárvári Ferencz nem akarja engedni, de Cs. a tárgyalásrendre kíván szólni, megengedtetik. Cs. mondja, hogy törvény szerint joga volna megvonatni Gy—től a szót, mivel bizonyításba ~~erősítés~~ meg nem engedhető; de majd Gy. után szól, most engedni tovább menni a tárgyalást. Gy. tovább mondja, hogy az emigráció kebeléből kitaszított, ott van a cikkben, de ez sem sértés, mert cikkkiró ezt nem teszi magáévá, csak hivatkozik más lapra, mely közli.

Hogy a Somssich Pulszky-féle ügyben a becsület bíróság Cs—t párbaj-képtelennek nyilvánítá, ez sem sértés, mert csak az ítéltre történik hivatkozás; az ott nem állítatik, hogy oka volt erre a becsület bíróságnak, sőt erre nagy súlyt sem fektet. A közönséges gonosztevő-féle hasonlatot ezzel védi, hogy az csak feltételes; sőt ott cikkkiró épen Cs—t ellenkező oldaláról akarja bemutatni.

Majd Cs. szól általános figyelem közt, ő nem indított volna sajtóperet önmagáért, mert ő bizik a sajtó hatalmában, csak az által azt akarja megtudni, hogy létezik-e oly emberek a társadalomban, kik a magán személy becsületét — ha akárkin történik sértés — megvédenék a törvényes igazsággal, az ily becsületlenítők pedig a törvény tisztelére akarja megtanítani.

Gy. röviden felel erre, ismételvén az előbb mondotakat, s kéri vádlót elmozdítani keresetével. Ezután Beke szól: Olvassa a törvényt, mely nyilván mondja, hogy a felelősség értetik azon esetre is, ha a közlemény más lapból vétetik, arra pedig, hogy eddigi rágalmaszói ellen miért nem kezdett Cs. pert: feleli Beke, hogy a törvény szerint a sértésért ezután is kezdetni pert. Kimutatja tovább, hogy a vád alatti cikkekben önálló állítások s szándékos becsületsértések foglaltatnak.

Cs. szerette volna, ha épen a kérdéses dolognál maradt volna ellenfele, és általános helyeslés közt mondja Cs., hogy ő, ki különben is saját neve alatt ír, nem tagadná el egyszeri állítását, s szeretné, ha Gyalokaiék is úgy tennének. Politikai pártok állása ide nem tartozik, (ugyan! Sipos Á.) kéri tehát az esküdszék, ítéljen belátása szerint.

Gy. ügyvédi ügyességének nem bókolhat Cs, mert mindig ugyanazt a trombitát fuvá hosszú beszédjén át; a 49-iki „Márt. 15-ike“ cikkkét pedig ajánlja egészen az esküdszék figyelmébe elolvasás végett. Hogy pedig nyilatkozott ő a vádakra, bizonyítja az Ellenőr multévi 2 ik száma, hol az ellenébe használt fegyvereket ártalmatlanokká tette maga iránt. Neki csak tolla és elve van, melyet senki sem vesz meg. (Eljen!)

Cs. a „Nagyvárad-Lapokat“ sem olvassa, egy barátja küldé meg neki onnan ezt a számot. A bankó rajzolat ifjonez korából elismeri, — fiatalkori vétkes könyvelmőség volt, de határozottan visszautasítja, hogy valaki a becsületbíróság ítéletét bírassa, de az nem is tartozik e bíróság elé, sőt lovagiatlan embernek tartja azt is, ki emlegeti ez ügyet, mely tanuk bizonyossága szerint lovagiasan folyt le, s azt neki itt nem szabad elmondani. (Helyeslés).

Hogy pedig azóta is ó tekintélyes emberek bizalmát bírja, felhozza például, hogy az Ellenőr cautióját is a baloldali legismertebb, legbecsültebb tagjai tették le. Kossuthnak is olvas egy magán leveléből részletet melyet Kossuth neki a Hontól megváltása alkalmával e per megkezdése előtt írt, ott írja Kossuth legbizalmasabban (s ennek jellemét ki merészelné gyanúsítani?) Cs-nak, hogy: Pulszky és ön! Ön felemelt fővel büszkén tekinthet vissza politikai és magán életére.

Mondja tovább Cs. hogy ő nem barátja a sajtópernek, a sajtó maga gyógyítja meg a sebet, mit maga üt, de ez példátlan botrány iradalmunk kezdete óta. Előadja aztán, hogy ő az emigrációban Párisban tagja volt.

Egyébiránt a cikk megvetésén alól áll. Bocsnátot kér, hogy előre meg nem j-gyezte, hol kellett volna lelkesülnie, mert nem készült beszédjére, mint ellentéle, ki már tegnap este tudta, hogy ma meglepetve lesz.

Gyalokai a dologra tartozó érvek hiányában bírálja az Ellenőrt, s bocsnátot kér, hogy oly gyenge erők vannak a váradi lapnál, melyek Cs. valóban nagy tehetségét fel fogni nem képesek. Ismételve hivatkozik a becsületbíró ítéletére. Csernátony most már erre bizonyítékot kér.

Gyalokai visszavonja azon állítását, mintha ő a kérdéses ítéletet, mint megvetőt kezeinél lenni állította volna. De olvas hírlapokat, melyek erről szólnak. Cs. kérdi, melyik lap az? „Az Esti lap” mondja Gy. Szép lapjai vannak önnek! felel Cs. — Majd tovább olvassa Gy. a hírlapi okmányokat, — egyről kérdi Cs. ki írta azt? — Pulszky! — Igen a válasz. Na igen, jó volt mondani, válaszol Cs. Gyalokai aztán ügyét ismételt szavakkal védi, s mondja, hogy ő is tudna fényes nevek alá bújni, de nem teszi. Cs. kérdi: ki az? — Gy. erre nem szól.

Ezután Sárvány elnök felteszi a kérdést: I. Megvannak-e az esküdtek gyűződve, hogy a kérdéses cikk az 1848. évi XVIII. t. cz. 12. § sa értelmében rágalmazást tartalmaz-e? II. Megvannak-e gyűződve, hogy a vádlott a kérdéses cikk közléséért vétkező-e?

A tárgyalás bevégeztetvén, a bíróság elnöke Sárvány Ferencz felszólítja az esküdteket a törvény értelmében eljárásra; kik is a számukra rendelt szobába vonulván, ott főnökül Oláh Károlyt választották, ki is 15 perc múlva, az esküdtek élén a bírósággal együtt a tárgyalási terembe belépvén, a feszült várakozást a szokott törvényes forma mellett azon nyilatkozattal törte meg, hogy az esküdtek e g y l a n g u l a g v é t k e s n e k nyilatkoztak vádlottat, A hallgatóság nem álibhatta meg, hogy az eredmény nyilatkozata felett, megelégedését „éljen”-ekkel ki ne fejezzék.

Csernátony erre kijelentette, hogy megelégszik az esküszéki nyilatkozattal, s vádlott büntetését nem kívánja. A bíróság visszavonult, s pár perc múlva kimondta, hogy e magánvád alapján indított perben, vádló kívánatahoz képest, büntetés nem szabatik vádlottra. Csernátont, ki a vádlottal és ügyvédével kezelt fogva, nagylelkűségének kétségtelen jeleit adta, s ki nagyobb díadalt soha nem aratott, a közönség nagy lelkesedéssel megjelente.

Végül megemlíttük, hogy az esküszéki állott, a nevek kihuzása szerint a következők: Mikinszky Károly, Oláh Károly, Csóka Sámuel, Vámosy István, Dávidházy Imre, Csiszó Lajos, Pálffy Dániel, Stegmüller Sándor, Tóth Lajos, Czeglédi János, Harsányi Sándor. Pótagok: Török József, Megyaszy Sámuel. — Elolege sen mind a vádló mind a vádlott elállottak kifogási joguktól, s így egyik esküdt sem vettett vissza.

\* **A tegnapi** hangverseny alkalmával midőn Reményi gyönyörű pianót hangoztatta, midőn oly csend volt a színházban, hogy a légyzugás is zajt ütött volna, egyszer csak egy műkedvelő közbe lép és elkezd accom-pagnirozni a nézőtérrel. A jámbor annyira elandalodott a hegedű méla hangjain, hogy biz ő Morpheus karjaita vetven magát conamore minden genirozás nélkül hordyogott, még pedig oly zajjal, hogy az egész színházi közönség figyelmét magára vonta.

— **Debreczen sz. kir. város kérvé nye a kisajáttási törvények tárgyában.** Mélyen tisztelt képviselő ház! Városunk közönsége és velünk együtt az ország több oly nagyobb városa, melynek kebelében az országos átalakulást követett kedvezőbb években úgy az ipar és kereskedelem körében, mint a társadalmi téren örvendetes mozgalom keletkezett: azon kellemetlen helyzetben van, hogy a közérdeku vállalatok kivételében az egyesek tulajdonított követe lései s a magán jog általma alá menekülő kapzsisága által gyakran gátoltatik; mert az általános kisajáttási eseteket szabályozó 1868. évi LV. törvényezik a szépiészeti, egészségügyi és közoktatási érdekek védelmére ki nem terjeszkedik.

Minthogy pedig az ország nagyobb városai szépiészeti, kereskedelmi, egészségügyi és közoktatási szükségleteinek kielégítése sz állannak épen úgy érdekében áll, mint a testvér főváros fejlődése:

Hazafias bizalommal felkérjük a mélyen tisztelt képviselő hazat, hogy a főváros érdekében megalkottott 1868. évi LVI. törvényezik érvényének a többi szabad királyi és más népesebb városokra leendő kiterjesztését törvénybe ígteni méltóztassék.

Kelt Debreczenben az 1869-ik évi december hó 9-dik napján tartott képviselők közgyűlésünkétől a városi közönség nevében Kovács Lajos mk. polgármester. Kerekes József mk. főjegyző.

\* **Reményi Ede** második és utolsó hangversenye a színházban tegnap kellemetlen esőzés miatt nem a legjobban sikerült. A kevés számú, de mértő közönség mindazonáltal ritka élvezettel hallgató végig-

magasztalt művésznők játékát. A tapsnak vége hossza nem volt, s némely darabot ismételtetett is az egybegyűlt lelkesült műbarátok csoportja, kiket még a feneketlen sár sem tartóztatott vissza a hangversenyől, csak hogy még egyszer hallhassák nagy nevű virtuosunkat. Ez alkalommal Fektér egy magán-dalt énekelt Hubyadi Lászlóból, Kömüvesné asszony pedig az „Utolsó alamizsná”-t szavalta Petőfítől, mindkét közreműködő méltó sikerrel szaporítván a hangversenyből származó műélvezetet. Reményi már ma Kassára utazott; kíséje őt szerenese és áldás kívánatunk.

\* **Karácsoni ajándékok** nagy választékban kaphatók Szepessy Antal díszmű kereskedésében, mire is ezennel sietünk felhívni azok figyelmét, kik övéiket meglepetésben óhajtják részesíteni.

— **Jóseffy Ráfáel** zongoravirtuóz ma utazott itt át Miskolcra, ahol hangversenyeket fog adni.

**Meghalt.** Decz. 20 Csapó utcán, Franc István I. Julianna 1 1/4 éves, aszkóiban

### Színházi szemle.

\* **Kedden,** decz. 21-én adatott: „Kis szerencsén” tréfa egy felvonásban. Erre csak egyszerűen azt mondjuk, kár ilyen silánysággal tréfálózni. E darab után Reményi hangversenye következett.

### Országgyűlési értesítő.

(December 21.)

— Elnök Somssich; a minisleri padokon: Lónyay, Bedekovics, Gorove, Horváth, Mikó. — Több beadvány s ezek közt Lónyay József munkácsi ujonan választott képviselő megbízó levele beadása után. — **B e n e d i k t i** Albert interpellálja a belügyminisrert, mi az oka, hogy az erdélyi román határhegyek ő Felsége által a székelyhatárvívdéki ezidekeknek adományoztatnak, maig sem adattak át? — **S i m o n y i** Einő. A ház szabályok rendelete szerint a szükséges könyvtárnak már meg kellene lenni; de mivel a küldöttség, mely ezzel megbízott, még semmit sem tett, az sürgetőndő volna. — Elnök: a könyvtár felállításának legnagyobb akadályá volt kello helyiség nem léte; egyébiránt a kinevezett bizottmányt kéri, hogy rendezze magát és kezdje meg a munkát. — **B. P e r é n y i** Zsigmond interpellálja a közlekedési minisrert a debreczen-szathmár-szigeti vasút ügyében, mely 1870. október 1-re átadandó lenne a forgalomnak, de némely vonalrészen még a földmunkálatok sem hajtatnak végre, sőt sok helyen a kisajáttási összegek sem fizetettek ki? — **K i a d a t i k** a minisrternek. — Ezután áttér a ház napirendre, — s a minisrter felhatalmazásról törvény harmadszor felolvasatik s elfogadtatik. — A felsőházról átküldött törvény, mely némi módosítást szenvedett, és a kisebb bélyeg és adószabályokról szóló törvény, mely elfogadtatott felolvasatván, — az könyomatik, — ez szentesít- és aláterjesztetik. — A ház elnapolási iránti indítvány tárgyában Pulszky és Simonyi megjegyzik, hogy ily indítvány nem szükséges, mert a ház szabályai szerint a rövid elnapolást az elnök úgy is kiviheti, hogy ő határozza meg a legközelebbi ülés idejét.

**T i s z a K.** azt kívánja kimondani, hogy ünnepelelt semmi egyéb föl nem vétetik, mint a felsőháztól visszajövendő felhatalmazási törvényjavaslat; s szünet után pedig legelőször a költségvetés tárgyalatik. Minckel folytán a többség a j a n á r 15-ig elnapolást kimondja. — Az 1867 és 1868-iki zárszámadások megvizsgálásáról jelentésnek beadása is a szünet utániá hagyatik. — **H o r v á t h** Boldizsár a szálló déznaváltsági ügyekben az id. vegyes bíróságoknak fellebbezési bírósága megállapítás iránt törvényjavaslatot terjeszt elő, — a mi eddig csak rendeletileg hozatott be.

### Fővárosi értesítő.

— **P e s t i f e c s e g é s e k.** Vogt Károly és a florenziciek, valóban nem a legrosszabb bevezetés a sokat ígérő farsang kimeríthetlen öömeihez. Vogt felolvasását meglátogatni valóban divattá vált, s alig hiszszük, hogy ha fővárosi szépeinknek egy táncvigalom és Vogt felolvasásai között kellene választani, — a divat urálna következtében ezuttal — nem szívesen bár, de még is le nem mondanának a táncvigalom lázas örömeiről. Mióta Vogt Pesten van, mindenki szeret a magasabb tudományossággal foglalkozni, s jaj annak, ki most Pesten az özőnvezelőtti állapotok ha nem is alapos, de legalább is felületes ismerete nélkül — a fővárosi salonokba lépni mer. Az ember származásával, a fajkeletkezésével foglalkozik most agg és ifju, férfi és nő, s épen velem történt pár nap előtt, hogy egy társaságban egy bájos angyal énekes ajkának tökéletes csókratermett alakulásáról akartam négy szem közt értekezni, de a divathoz híven e szavakkal utasítottam rendre: „Beszéljen ön inkább a Neanderkoponya állkapzáiról.”

Mindehki, még a szép nem is meghajlik Vogt tudományának alaposága és mélysége előtt, csupán a „Magyar Állam” sötét serege nem, kinek szentelt vízben mosakodó bajnokaik majdnem mindennap új meg új szitkozódásokkal s mosdatlan szájjal igyekeznek sikertelenül istentelennek bélyegezni egy oly tant, mely mindennap több több hívőre és követőre talál. Bizony megérdemelnék a jó urak, hogy a karácsony ünnepi krisztindli jutalmul mindenikójoknak hozzon egy — füles bagolyt.

Apropos Kristkindli. No hiszen van készülődés a közelgő ünnepre, — kiki igyekszik kellemes meglepetésről gonfoskodni szeretteinek, s e kegyeletes szokás az öröm kimeríthetlen forrását képezi felnőttekre s gyermekekre nézve. A minő örömeikkel kínálkozik azonban a közelgő szent nap a tehetősbekre nézve, ép oly nehéz arra gondolni azoknak, kiknek a szegénység és nyomor jutott osztályrészül. — Ó hányan vannak, kik hogy e kegyeletes adót lerójják, a legszükségesebbet megvonják maguktól, csak hogy szeretteiknek örömet szerezhessenek, kik mosolylyal ajkukon nyujtják át azon csekély ajándékot, a melyért két, három napon át kellett éhezniök. Ez nem mese, előfordul ez nemcsak itt a fővárosban, hanem másutt is száz meg száz példában, s ez még nem képezi az ellentétek legmagasabb pontját. Hát ott, hol a szoba nedves falait nem melegíti at a jótékony pattogó tűz, s hol a hideg szobában az éhező gyermek a sors néma szemrehányásaként tekint a nyomor súlyát épen e napon kétszeresen érező szülőkre. Ó, az a nyomor, az a szegénység!

No de félre e szomorú képekkel, s beszéljünk inkább valami újabbról, vagy ha nem épen vigabbról, hát egy kis qui pro quo-ról, mi most a fővárosban, mely pi-kántságokon oly igen kapkod, közbeszéd tárgyát képezi.

Egy nagy hatalmasság képviselő, X. konsul, ki megunt már a szállodában lakni, végre roppant nagy fáradság után csakugyan talált alkalmas lakást. De — történetesen a diplomatia embere oly lakásba költözött, mi az előtt is, ha nem épen diplomaticus, de még is kereskedelmi összeköttetéseknek fogva, a főváros lármás fiatalága által naponta látogatattott, melyben Amor a kis hamis ütötte fel finansdepartementjait.

A helyiség változtatást természetesen sem faragaszokban, sem hírlapok utján nem engedé a társaság közönsége közzétenni, s így az nem juthatott mindazoknak tudomására, kik Amor üzlete rendes adófizetői közé tartoztak. Képzeltetni azon kellemetlen zavartatásokat, a melyeknek a szegény konsul, ki van téve, s mint halljuk a kapu fölre transparent-hirdetést akar kiragasztatni, hogy „Itt magánügyek — éjjel nem intéztetnek el.”

A **J o g t u d o m á n y i K ö z l ö n y** ötödik évfolyamra kibocsájtott előfizetési felhívása szerint, igen nagy elismerésben részesülő szaklap a jövő évben tetemesen meg bővített tartalommal fog megjelenni. E szaklap ugyanis élve a m. kir. kuria részéről 24,091. s alatt megadott engedélylyel, — a jövő évben is közöni fogja a magy. kir. kuriának „e l v i j e l e n t ő s é g ü h a t á r o z a t a i t” s pedig oly beosztással, hogy ezek a fölaptól elválasztva évenként külön kötetet képezzenek. Továbbá a magy. felelős kormányzat a törvénykezésre vonatkozó mindannyi szabályrendeleteit szintén egy külön mellékletben fogja közölni akkép, hogy e melléklet az év végén külön tárgymutatóval ellátva, a laptól elkülönítve beköthetők legyenek. E szaklapot tehát, mely egyszermind a budapesti, nagyváradi és kassai ügyvédi egyletek közlönye, — méltán ajánlhatjuk hazai jogászközönségünk figyelmébe.

\* **A s z i n h á z i e n q u e t - b i z o t t s á g** tegnapi ülésén az irói díjakról tanácskozva következőben állapodott meg: Minden eredeti darab elfogadási díjat kap beléltéke szerint bárom, négy vagy ötszáz frtot. Azonfelül az első három előadás bruttó jövedelméből egy harmadrészt, azonfelül 15 száztólit, minden huszodik előadástól ismét az elfogadási díj egy harmadrészt. Népi színművekre 500 frtnyi pályadíj tüzetik ki.

\* **A b u d a i n é p s z i n h á z** elnyeréséért Molnár György lemondása folytán eddig Aradi Gerő, Latabár, Hubai Gusztáv, és Miklóssy Gyula pályáztak. Egyik-másik még évi haszonbért is ígér a városnak — a miből az látszik, hogy ugyancsak bátor férfak.

\* **P e s t v á r o s** a és az állatkerti részvénytársaság közt megkötött a szerződés a mesterséges haltenyésztést illetőleg. — E vállalatot a város évenként 10,000 frttal fogja segíyezni.

\* **A r e d o u t** terme a közelgő farsang folytán 28 estére le van foglalva. Lesz hát bál meg bál, hiába van pénzzerizs!

\* **A p á p a i s z a b a d e l v ü k ö r** egy küldöttsége érkezett a fővárosba. Tizen vannak köztök Tarcsi, Körösi, és Vály tanárok. Egy diszalbumot, arany tollat és oklevelet hoztak Horn Ede, mint a közelebbi választásnál követjelölt, mint a nemzetgazdasági és politikai iradalom egyik elsőrendü bajnoka, s mint a pápai szabadelvü kör tiszteletbeli elnöke részére.

\* **A d e l b u r g Á g o s t o n** „Zrinyi” opera szerzője, néhány nap óta Pesten mulat s pár hét múlva ismét visszautazik Darmstadtba, hol nevezett dalműve előadására már nagyban folynak az előkészületek.

\* **A z e n e k e d v e l ö k** egyletének terme, melyre gróf Festetics Pál 10,000 frtot utalványozott, nem sokára már teljesen elkészül. Új év után lesz ünnepléses megnyitása. Költségvetése most már meghaladja a 25 ezer forintot.

\* **A b u d a i t é b o l y d á b a n** nov. folytán 379 beteg volt. Ezek közül 9 gyógyult, 2 meghalt. Most 368-an vannak.

### Belföld.

#### A kápolnai honvéd-szobor leleplezése.

E g e r, decz. 19.

\* **A hazafias kegyelet** újból emlékszóbot emelt hőseink. Ott emelkedik az egrri országúttól balra a díszes szobor, melyet az egrri honvédegylet a szabadság dicső vértanúinak emelt, hogy legyen az Memnon szobora, s emlékeztesse a késő ivadékat a hazaszeretetre és vitezségre.

Komor, sáros idő volt az ünnepély napján, de ez nem tartóztatta vissza a környék lelkes néjét, hogy mintegy 6—7000-nyi lélekszámot ne képezzen.

Eljött ez ünnepélyre a kápolnai csata alkalmával mint a honvédsereg 2 ik hadtestének hős parancsnoka az ősz Szekulics. Ott volt a hosszas éven át honától messze tengeren túl bujdosó vitéz hazánkfia, még mindig deli férfi Mednyánszky ezredes, az ünnepélynek választott elnöke.

Az időközben megérkezett és nemzeti válsággal diszitett rendőrbizottság tagjai által fogadott küldöttségek és vendégek, valamint az egyleti tagok, a szobor körül állást foglalván, az egri dalárda a nephymust énekelte.

Midőn az ének elhangzott Mednyánszky Sándor ezredes az emelvényre illetőleg a szobor talpazatára állván gyönyörű emlékbeszédet tartott. Majd Halász László szobrász hazánkfia lépett elé a szobrot Mednyánszky ezredesnek mint elnöknek átszolgáltatta, s az egri honvédegyelet által adakozások útján emelt szobor lelepleztetett.

Mintegy 3 ölnyi magas szürkére festett vas loboralakú öntvény ez vörös márvány piederállal. A szobornak déli lapján e szavak olvashatók: „Példátok on föllelkesülve, kik hős halált haltatok, rohant a honvédgyőzelemre. Örök dicsőség rajtatok.

A nyugoti és keleti lapján a négyyszögű szobornak harczjelvények, dob, trombita, ágyu, kard, stb. alkalmazvák s az északin: „A kápolnai csatában 1849-ben elvérzett honvédek emlékére.

A leleplezés után több lelkes egri nő, s a többi közt Knézes tábornok vértanuk leánya Krömer Józsefné urnó díszes nemzeti szalaggal ellátott babérfüzért tűzött a kegyeltnek ez oltárára; Bélik Lászlóné urnó pedig a távol Gömörből szintén küldött egy szép koszorút, mely babér és borostyánból volt fonva, a hoshonvédek méltó jelvényeül.

Majd Poppel Gyula, volt honvédszázados lépett az emelvényre, ki is röviden a szobornál és az egri honvédegyelet alakulási történetét adta elő.

Eztán Mednyánszky Sándor ezredes mint az ünnepély rendező bizottság elnöke a szobrot Kápolna község előjáróságának felügyelete alá átadja.

Az ünnepélyt a szózat elnéklése zárta be s taraczkdurrogások.

A szobor mintegy 4000 frtba került s alakjára nézve sokban hasonló a debreczeni hatvanutczai sirkeretben levő Csokonai emlékhöz.

Ünnepély végével Pap Pál urnál barátságos ebéd volt rendezve, hol számos toaszt hangzott föl a jelen volt derék honvédekre s Kossuth Lajos nagy hazánkfiának egérségére.

Délután 4 órakor kocsira ültünk, Egerbe rándultunk át, hol is még ma este a kaszinó termeiben társas estély rendeztetik.

Holnap délelőtt lesz Egerben a leirtohoz hasonló honvédünnepély, de erről csak megtörténte után írhatok. A szabadságharcban elvérzett egri honfiak nevét megörökítő emléktábla leleplezési ünnepélye lesz ez. Holnap többet. Addig isten velünk!

Eger decz. 20. Megirom futólag, hogy a honvédemléktáblának leleplezése előtt, a jelenvolt Mednyánszky, Szekulics ezredesek továbbá Csiky és Németh Albert stb. tiszteletére a kaszinó helyiségben rendezett diszlakomán mintegy 250-en voltunk jelen férfiak, és vagy 50—60-an Eger derék, mivel lelkü honleányai. A lakoma fölött Bunkó zenebandája játszott. A pohár-köszöntést Németh Albert kezdte meg, éltetvén hazánk nagy száműzöttét Kossuth Lajost. Mednyánszky ezredes Eger város honleányaira emelte poharát, azoknak minden időben tausított honzerelmét e páratlan női erényt tüntette ki. Ez alkalommal Csiky S. képviselő indítványára Kossuthnak üdvözlő távirat is küldetett. Most délelőtt a leleplezés, de erről csak holnap.

\* A „Szamos“ örvendetes hír gyanánt írja, hogy a sok nevű és gazemberegű Varga-Bika-Csaba József változatos élete regényes véget ért; ugyanis a károlyi börtönből lett megszökése után, szeretője mellett öletett meg a féltékeny véletlyátsak által.

\* Nagy J a k a b tilinkó-művész Szatmáron időzik, hol hangverseny fog rendezni.

\* Gyöngyösön nagy mérvben kiütött a himlő, gyermekeket s felnőtteket egyaránt nem kímél. Halálesett azonban eddig még kevés fordult elő.

\* Sz a t m á r m e g y e az árviz által tönkre jutott községek felségelésére saját pénztárából 400 forintot utalványozott.

\* \* Nyíri Közlöny“ czimvel új évkor Nyiregyháza új lap indul meg Dobay Sándor nyomdász kiadásában. Szerkesztő neve: nem tudatik. A verseny, ha az eszközök a lapirodalom iránti tiszta buzgalommal kezeltetnek, csak hasznára leend a nyír olvasóinak.

\* Sz a b o l c s m e g y e nem kívánván vallási kérdésekhez szólni, a zárdák eltörlését sürgető líptői leveleket csak tudomásul vevé. De talán a zárdák kérdése ma nem is volna „vallási kérdés“?

\* C s o n g r á d m e g y e szigoruan üldözni és 25 ftal büntetni rendelte azokat, kik szegény nőktől haját vásárolnak.

\* N a g y - V á r a d r ó l a z t áviradják a Honnak, hogy onnan az alföld-fümei vasut egy szolgája 10,000 ftal elsökött.

\* H a d h á z o n a baloldali kör olvasó-egyletet alakított, hová a hazai politikai pártok különböző lapjait, ezenkívül ismeretterjesztő közlönyöket is jártnak.

\* A p e r e c s é n y“ templomot dec. 8-án feltörték, de a templomnak csak 10 ft. kárt okoztak elvitt oly tárgyakat, mely a tolvajoknak 10 krt sem ér.

\* A z u n g v á r i székesegyház a püspök közvetítése által nagyszerű ajándékban részesült; ő felsége ugyanis saját házi pénztárából 18,000 fr. értékű püspöki és kanonoki templomi díszruhákat adományozott.

\* \* A „S z é k e l y K ö z l ö n y“ mint a „Hon“ értesül újévkor megszünik.

\* \* A b r a s s ó i román nőegyletnek 30,430 ft áll rendelkezése alatt, melynek kamataiból eddigelé 3 nőiskolát segélyezett.

\* S z a m o s u j v á r o t t Serbán Mihály kanonok misét írt, Aranyzáru Sz. János miséje cím alatt, s azt négy férfi hangra alkalmazva saját ala adta, honnan e hó végével fog kikeletülni. Előzetési ára 3 ft.

\* A C s e p e l s z i g e t e t szomoru rendeltetésre rendelte fekvése. Ott szokta a Duna partra dobni áldozatait oly mértékben, hogy egyáltalában nem volna észszerűtlen dolog ott Morquet építtetni. Ott találtak meg tavaly Beniczky holtestét; most pedig a homokhajón minap elveszett két Seibold, és két összekötözött meztelen gyermek holtestét vetette ott ki a Duna.

### A dalmát csatateréről.

Berlini lapok szerint — a mint már említők is alaptalanok a fölkelők meghódolásáról szóló bécsi hírek; mert bár Auersperg tábornok, bécsi lapok szerint, folyvást fogad el küldöttségeket, melyek hódolati nyilatkozatokat tesznek; azonban a meghódolás tényeiről még a kormány lapok is oly keveset beszélnek, hogy azt kelene hinni, mikép a hódolási készség a nyilatkozatnál marad. Maga az új Presse is köve hisz e nyilatkozatoknak, azt állítván, tudósítónak nyomán, hogy a meghódolási ajánlatok leginkább kényszerűségből származnak, színelgesek, s a meghódolást bejelentők is, ha szerét tehetik s alkalmas időt látnak rá, újra feltámadnak.

Azon körülmény, hogy Rudich tábornok csakugyan Dalmáciába küldetett, a sereg szaporítással együtt, azt mutatják hogy a fölkelésnek még nincs vége.

Söt kétségtelen hogy egyes fölkelő csapatok, melyek élmezés beszerzése végett küldetnek ki, a viharos idő daczára, nem szünnek meg háborítani csapainkat; bár, a mint bécsi tudósítások mondják, mostanában miudig visszaveretnek.

Pedig, hogy mily kitartó és mily bosszantó lehet ezen ellenség háborgatása, — a többek közt, kiteszik a november 19-20-ik közti éjjelről egy szemtanu által elbeszélte tudósításból, midőn a Bvonyó lapyalon éjjel táborozó, mintegy 4000 főből álló csapatainkat, két fölkelő ör, egész éjen keresztül zavarta, s annyira lobbanást lehetett látni, a mit követelt a táborban lecsörömpölő, bár fáradt golyó esésének koppanása: néhány perc múlva ugyanezenen látvány s esemény ismétlődik a mely is órákig tart. Voltak, kik a csendháborító megfékezésére vállalkoztak volna, de a nagy seregség és a hegyek alatti gödörök, lyukak és sziklák — kivált az iszonyú sötétségben — örültséggel határos lett volna, ily vállalatba kezdeni; — míg a két ör, kellő biztosságban érzvén magát, bizonyos percnyi szüneteket tartva, folyvást háborítás nélkül lövődözött a 4000 emberre, s elérte azt, hogy ezek nem pihenhetek. — Az ily nép, mely különben is megszokta és bírja a fáradalmakat, mely a csapatok ellenök előrenyomulásakor, bár barbári módon, de mégis keményen viselte magát, — csapataink támadásaitól menten, nincs kényszerítve, hogy letegye a fegyvert. Ilanem az államférfiaknak, kik nemcsak tüzzel és vassal tudnak gyógyítani, állana kötelességökben, hogy a harci szünetet csendes kibékítésre használják fel.

### Külföld.

P á r i s b a n különböző minisaternévsorozatok forognak közkezen, a nélkül, hogy egyik vagy másik hitelességgel bírna. Tény, hogy a helyzetet még nincs megváltozás, s míg a középpárt bizonyossággal akarja tudni, hogy a mostani ministerium állása karácsonyig, legfeljebb ujévig tartandó, a ministeri lapok, mint a Public és France azt állítják, hogy a kormányváltási híreknek semmi alapjuk nincs. Az Independance belge szerint a Forcade ministerium felszobában van, és hogy Olivier folyvást vonogatódik oly ministeriumba lépni, melyben Forcade is állást foglal. Általános felund azon hallgató és várakozó állás, melyet Thiers elfoglal; a radikálok épen ugy kárhozzátják és gyanusítják, mint a császárpártiak. A Reveille orleanistikus értelemeket s vágyakat tulajdonit neki, s ennek alkalmából kijelenti, hogy Páris épen oly kevésnek akar tudni az Orleans család visszaállításáról, — mint az egész Franciaország. Ha a nevezett család tagjai a biuságtól elnincsenek vakítva, átláthatják, hogy Franciaországban ezuttal a democrátia az unalkozó. Parisnei folyvást sokat érintkezik a császárral, s oda tö-

rekszik, hogy a császár a parlamentismus kikerülésével, vagy elnyomásával egyenesen a nagy munkás tömegre támaszkodjék, ennek engedményeket is adjon; miáltal a Napoleonhoz trónját örökre megszilárdíthatja. — Minden arra mutat, hogy Napoleon nem is gondol a valódi szabadság megadására, hanem a személyes hatalomnak következetesen fentartására irányozza minden lépését; a szabadelvűbb férfiakkal alkudozásai csak szemfényvesztések, — melyekkel a szabadelvűbb mozgalmakat fékezni törekszik.

S p a n y o l o r s z á g b a n már a kormány tagjai is kezdik atlátni, hogy a genuai herczeg királyságából semmi sem lesz, mivel a herczeg családja annak határozottan és véglegesen ellenszegült; kivált Prim tekintélye sokat szenvedett e csapással, ki folyvást azt állította, hogy biztos Thomás herczegnek a trónra megnyerése, Egyébiránt, ez az egész királyfogatási eljárás csupán fogás is lehet, amivel nem is késnek Primet és társait gyanusítani; oly hírek forognak hogy Prim a Serranno, legközelebb pedig magájára játsza a neveléséges szerepet; hogy végre elbítetvén a nemzettel, — mikép nem oly könnyű az a királyfogatási mesterség, még szerencsének tartásák, ha ő, vagy Serrano áldozatot hoz és elfogadja a koronát. — Kormány körökből azonban oly hír is szivárog ki, hogy a Hohenzoller családra is szemet vetettek. Jó helyen kereskednek; onnan minden bizonnyal akad király.

R ó m á b a n a jezsuitáknak áll a világ, most van aratásuk; minden rend háttérbe szorult megettük, miáltal a már fejledezni kezdett ellenzék is megátörödik. Nagy feltűnést okozott Mathieu bisanconi érsek-bibornoknak Rómából elutazása, ki az ellenzék egyik vezetője volt, azonban látván a jezsuiták cseleit és árnykodásait, hazautazási engedélyt kért, mint mások is igen sokan, a mi nyilt tiltakozás a pápai csalhatlanságnak hitágazattá emelése ellen. A német püspökök is ellenne vannak e hitágazatnak. Schwarzenberg bibornok a pápának kinyilatkozta, hogy mily kedves dolog volna, e dogma behozatalától elállani; de a pápa azt nyilvánítá, hogy azt nem teheti, mert ő azt hiszi, és nem is kíván semmit a püspöki kartól, a szent lélek majd megvilágosítja. Boldogtalan boldogság!

### Legujabb.

B é c s, decz. 21. Ő felsége a kabinet két fele által benyújtott emlékiratokat kölcsönösen közölte a két pártra szakadt minisaternekkel. A „T. Presse“ szerint Auersperg Carlos vonakodván elfogadni a ministerelnökséget, ideiglenesen Plener venné ezt át, míg a honv. tárczát Möhring tábornok kapja.

A „T. Presse“ tudni akarja, hogy Taaffe, Potocki és Berger lemondása elfogadtatott.

Ugyancsak e lapnak írják Triesztből, hogy Ljubissa képviselő Maineben a meghódolási tárgyalások közben értesülvén, mikép a fölkelők fegyvereiket át szolgáltatni vonakodnak — Gorazdába menekült.

B é c s, decz. 21. Dalmáciából írják, hogy az alkudozás a braiciakkal még semmi eredményre nem vezetett. A crivosciaiak kijelentették, hogy készek a mozgalom összes vezetőit megnevezni.

M a d r i d, decz. 21. Naradasban (Sevilla) nyugtalanságok törtek ki. A kormány a cortes összehívése után meg fogja állapítani azon határidőt, melynek eltelte után a genuai herczeg jelöltségével fel fognak hagyni, ha az olasz kormány maga hivatalosan nem fogja elfogadni. Itt azon hír van elterjedve, hogy Montpensier herczeg és Izabella exkirálynó közt közlelés történt. Ha ezen hír megvalósulna a szabadelvű unionisták nagy része a progressistákhoz fogna csatlakozni.

R ó m a, decz. 21. A zsinat tegnap tartott 9-dik ülésében a hitvallási küldöttség megválasztása ön bejelentve; egyszersmind a fegyelmi küldöttség megválasztott. Az előbbi küldöttségbe Magyarország herczeg-primása is bevalasztott.

P á r i s s, decz. 21. A Liberté j-lenti. A császár felajánlotta az elbocsáttatását kérő minister Forcade de la Roquette nek az államtanácsbani elnökséget. Mint bizonyost hírlík, hogy u ministeriumra vonatkozó változtatások a rendes ülések megnyitáig elnapoltattak. Azt is beszélík, hogy a császár rendőri-ministeriumot akar behozni. Olliviernek az új ministerium megalkutására tett kísérlete Daru és Buffet vonakodása miatt hajótörést szenvedett, kik az új ministeriumba nem kívánok belépni.

### Közgazdaszat.

D e b r e c z, decz. 21. Közép ára 1 mérő búzának 3 ft. 80 kr; kétszeres 3 ft. 30 kr; rozs 2 ft. 30 kr; árpa 1 ft. 90 kr; zab 1 ft. 65 kr; tengeri 2 ft. 50 kr; köles 2 ft. 70 kr; kása 4 ft. 80 kr; 1 zsák burgonya 1 ft. 20 kr; 1 mázsa szalonna 26—28 ft; 1 mázsa hárj 27—29 ft. — A baromvá-ár igen csekély volt.

Időjárásunk, folytonosan esős, mult éjjel, s ma reggel mindég esett, s még mindég esésre mutat.

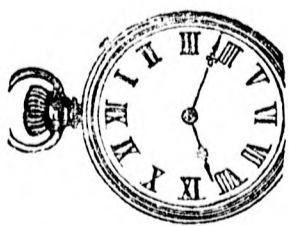
Bécsi tőzsde, decz. 22. Cs. arany 5—83, ezüst 121—15

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos: Oláh Károly.

# Eladó ház.

Varga-utcán a 2182-ik számú eserepes kőház háztulajdonosai által eladó. Értelmezhetni a bent lakó tulajdonossal. 180. 17—

## ANTALFAY LAJOS



**Órás Debreczenben.**  
(Boltja a városláza piaci részén levő **Török ház** czimzett do-  
hány-, szivar- s helyg-  
gyel egybekötésében.)  
Van szerkesztés a t. ez. közönség  
figyelmébe ajánlani a legújabbban fel-  
szerelt **órákgyártó** és a le-  
hető **legelőbbre leszállított áron**,  
**egy évi irásbeli jótállás**  
mellett.

Ezüst horgonyóra 4 rubin- kőre járó patent üveg- gel, ugrós	15
Finom angol miniatúra	14—16
Kettős fedéllel	15—18
Ugró	15—18
Egész aranyozott com- passal	19—24
Angol miniatúra lapos kristály- üveggel	25—56
Gazdasági óra (remon- toir)	15—14
	40—45
	19—25

Ezen példánál felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany ur és női órámat, francia 8—14 napig járó és úti; márvány, a labástróm, bronzvas öntvényű (kő) üvegboríték alatt levő asztali és függő aranykeretes órámat, inga (pendul) órákban a legkisebbtől a legnagyobbig, tökéletesen kielégítő nagy választékban.

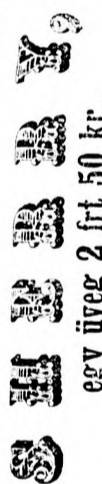
Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsóságért, kezdve 1 frt 50 kronn szintén egy évi jótállás mellett.  
Órákat eserebbe elfogadok valódi értékükben, s mivel nálam hátrahozott ár van, s ára minden jószágom rajta van, a csere a t. ez. közönség részéről igen könnyű és biztos.

Vidékről megrendelések a levél átvételétől számítva 5 nap múlva küldetnek szét, mivel elvem, csak is egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

**Új torony-óra készítését vagy órák kijavítását gyorsan teljesítem.** 86. 22—

# PECCO-THEA,

fontja 2 forint 20 kr.  
**RUHM,**  
üzítés palackokban 50 kr, 1 font 1 frt 50 kr.



Geréby és Hannigál.  
206. 1—6

## Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város törvényesének teleknyvi tanácsa által közhírré tétetik, miszerint felperes N a d a n y i Sándor részére, alperes P e t r ó v s z k y Jánosnál 1200 frt tőke s járuléki crejég lefoglalt, s 4000 frtra becsült ingat-  
lanság, mely áll az egészben 8000 frt értékű paterfianczai **553. sz. ház** s utána való ondódi 3 hold 900 **öl földnek** alperest illette fele részéből, jöve 1870. évi **január 25-ik**, — szükség esetére **február 25-ik** napján d. n. 2 órakor, a városnál a telekhatár helyisé-  
gében, birói árverésnek el fog adatni.

Az árverési kívánók által leendő bántópenz 400 frt.  
Vevő a vételár 3 részben a leütéstől 2, 4 és 8 hónap alatt köteles esedékes 6% val lefizetni.  
A többi feltételek a telekhatárnál megtekinthetők.  
Egyszersmind azok, kik a lefoglalt ingatlanságra nézve tulajdoni, vagy más igényt érvényesíthetnek vélnék, felhivat-  
nak, hogy igénykereseteket ezen hirdetésnek a Budapesti Közlönyben utolsó közzé tételétől számított 15 nap alatt, alulirt teleknyvi hatóságánál nyújtsák be.  
Kelt Debreczenben, a városi törvényes teleknyvi tanácsának f. évi decz. 10-én tartott üléséből. 205. 1—3

## Árverési hirdetés.

A debreczeni kir. váltótörvényesnek f. évi decz. 13-án 10,380. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhírré tétetik, mikép öv. M a n ó Percenő mint felperes részére N o v á k Imre mint alperestől 100 frt váltói tartozás s járuléki ere-  
jég lefoglalt i n g ó s á g o k, nevezetesen **házi buto-  
rok**, nevezett alperesnek helybeli kismesterutcai lakásán f. évi **decz. 28-ik** napján d. e. 9 órakor nyilvános árve-  
rés útján készpénz fizetés mellett el fog adatni. — Mire a  
venni kívánók megérkeznek.  
Debreczen, decz. 19-én 1869. 207. 1—3

**Mocsy József.**  
váltótörvényeséki kiküldött végrehajtó.

# Cs. kir. szab. tiszavidéki vasuti MENETREND.

A magyar kir. államvasut Miskolcz-Hatvani vonalának meggyitása napjától kezdve **további rendelésig.**

I. Bécs és Pestről Kassára felé.	óra   perc		óra   perc		napresz.
	esté	reggel	esté	reggel	
Bécs	7 30	esté	7 30	regg.	
Pest	9 20	esté	5 23	esté	
Czegléd	9 39		5 4		
Szolnok	10 37		6 17	éjjel	
Pusp.-Ladány	1 33	dele.	1 3		
Debreczen	3 5		3 28	regg.	
Nyíregyháza	4 35		6 24		
Tokaj	5 31	esté	8 9		
Miskolcz	7 21		10 46	dele.	2 51 d u
Kassaa	9 56		1 51	dele.	5 23

II. Bécs és Pestről Arad felé.	óra   perc		óra   perc		napresz.
	esté	reggel	esté	reggel	
Bécs	8	esté	7 30	reggel	
Pest	9 30	reggel	5 30	esté	
Czegléd	9 21		8 19		
Szolnok	10 16	delelőtt	9 47	éjjel	
Mező-Ladány	11 59		11 49		
Csanba	1 9	delelőtt	2 36	reggel	
Arad	2 52		5 11		

III. Bécs és Pestről Nagyarad felé	óra   perc		óra   perc		napresz.
	esté	reggel	esté	reggel	
Bécs	8	esté	7 30	reggel	
Pest	9 20	reggel	5 23	esté	
Czegléd	9 39		5 4		
Pusp.-Ladány	1 33	delelőtt	1 3		
B-Ujfalva	3 16		3 16		
Nagyvárad	4 31		4 31		

IV. Kassáról Pest és Bécs felé	óra   perc		óra   perc		napresz.
	regg.	esté	regg.	esté	
Kassaa	5 21	regg.	5 21	esté	
Miskolcz	7 55		3 20	dele.	8 37 est. er.
Tokaj	9 37		5 50	esté	
Nyíregyháza	10 39		7 33		
Debreczen	12 19	dele.	10 26	éjjel	
Pusp.-Ladány	1 17	dele.	12 39		
Szolnok	1 39		4 39	regg.	
Czegléd	5 33	esté	5 55		
Pest	7 39		9 9		
Bécs	9 11	esté	6 39	esté	

V. Aradról Pest és Bécs felé	óra   perc		óra   perc		napresz.
	regg.	esté	regg.	esté	
Arad	12 26	delelőtt	6 47	esté	
Csanba	12 32		11 53	éjjel	
Mező-Ladány	2 43		2 15		
Nagyvárad	5		4 18	reggel	
Pest	8 39	esté	9 5		
Bécs	11	reggel	6 39	esté	

VI. Nagyaradról Pest és Bécs felé	óra   perc		óra   perc		napresz.
	regg.	esté	regg.	esté	
Nagyvárad	10 20	delelőtt	10 20	delelőtt	
B-Ujfalva	11 44		11 44		
Pusp.-Ladány	12 55	delelőtt	12 55	delelőtt	
Czegléd	1 33	esté	1 33	esté	
Pest	2 39		2 39		
Bécs	4 11	reggel	4 11	reggel	

A közállomásokról indulás ideje, minden pályaudvaron a kitűzött részletes menetrendben van kimutatva.

## Pályacsatlakozások:

**A m. k. államvasut vonataihoz Miskolczon:** A délelőtti, 10 óra 16 prkor Czeglédre Miskolczra érkező s a délutáni 2 óra 51 perczkor Miskolczról Kassára közlekedő tiszavasuti vonatok a m. k. államvasut Pestről Miskolczra érkező vonataihoz csatlakoznak. A reggeli 7 óra 55 perczkor és este 8 óra 57 perczkor Kassáról Miskolczra érkező tiszavasuti vonatok a m. k. államvaspálya Miskolczról Pestig közlekedő vonataihoz csatlakoznak.

**A cs. k. szab. első erdélyi vasut vonataihoz Aradon:** A reggeli 5 óra 11 perczkor Czeglédre Aradra érkező tiszavasuti vonathoz a cs. k. sz. első erdélyi vasut Aradtól Gyulafehérvárig közlekedő vonata csatlakozik. A délutáni 12 óra 20 perczkor Aradról Czeglédre közlekedő tiszavasuti vonathoz a cs. k. szab. első erdélyi vasut Gyulafehérvárról Aradra érkező vonathoz csatlakozik.

**Az igazgatóság.**

## 159-dik árjegyzék

az „István“ gőzmalom gyártmányairól.  
(Debreczenben költségmentesen, készpénzfizetés mellett o. ében, lő-  
telezettség nélkül).

	ft.	kr.
A. Asztali dara nagy szemű	14	—
B. Ugyanaz apró szemű	14	—
C. Dara középszerű	12	80
O. Királyliszt	15	60
1. Lángliszt	12	80
2. Montliszt	12	40
3. Zsemlyelisz különös	11	40
4. Ugyanaz	10	60
5. Fehér kenyérliszt I. rendű	9	40
6. Ugyanaz II. rendű	7	60
7. Barna kenyérliszt I. rendű	6	60
8. Barna kenyérliszt II. rendű	5	60
Kétszeres liszt	—	—
Rozsliszt I. rendű	7	80
Rozsliszt II. rendű	5	20
Árpadara	11	—
00. Árpakása	16	—
O. Árpakása	14	—
1. Árpakása	11	—
2. Árpakása	10	—
3. Árpakása	9	—
Lábliszt	3	—
Korpa	2	—
Árpaliszt	4	—

Minden zsákért 1 frt lefizetendő. — E betétet azonban a vevő visszakapja: ha a zsákot, az elviteltől számított legfeljebb 3 hó alatt, hiba nélkül bérmen tesen visszaszállítja. Utánvétel mellett visszaküldött zsákok nem fogadtnak el.  
Simaőrülés mázsánként 60 kr.  
Darálás — 70 kr.  
Debreczen, nov. 16. 1869.

# H I R D E T É S E K.